

Többszáz tagja van máris Jánoshalmán a szőlő- és gyümölcstermelő gazdák egyesületének

Nemrégiben alakult meg Jánoshalmán a szőlő- és gyümölcstermelő gazdák egyesülete. Azaz inkább újjáalakult, mert a felszabadulás előtt és utána is néhány évig működött, — természetesen azelőtt a kulákok vezették s fölöztek le minden hasznát.

Az alakuló ülés óta kerekben 450 gazda iratkozott az egyesületbe. Már ez a szám is elárulja, hogy ennek a szervezetnek életrekelése az egész község dolgozó parasztságának óhaját teljesítette. De nézzük meg közelebbről:

Milyen programmal foglalkozik ez a máris többszáz tagot számláló egyesület?

A tagság először is szervezeti életet akar teremteni. Vizsgálják az egyesület régi helyiségét, a volt MSZT-székházát, persze, eléggé mostoha állapotban. Most rendezik be. A vasutas szakszervezet asztalokat adott, a dolgozó parasztszékéket, padokat hoztak bele. De az épület erősen tatarozásra is szorul. Az egyesület tagjai ezt társadalmi munkában vállalták, építőanyagra a járás ígért pénzt. A berendezés után itt állítják fel a szakkönyvtárat, amelyet már meg is rendeltek.

A től folyamán minden városban szakelődésük tartanak a székházban.

Ezt Ságodi Benedek gazdasági tanár vállalta, aki vezetőségi tag is az egyesületben. Ő vezeti a 30 hallgatóval működő ezüstkalászos tanfolyamot is, amely tulajdonképpen az egyesület keretében működik. A vezetőség

most készülő ütemterve szerint rendszeres előadásokat terveznek a kiserdei, kecskési pusztáriszen is.

Az egyesület eddigi tevékenységének máris komoly eredménye, hogy megoldotta a gyümölcsfaesemények beszerzését.

20.000 darab csemetét hozattak legutóbb s ebből 11.000 darab máris gazdára talált. Ugyanígy segítik szőlővesszővel a telepíteni akaró gazdákat. Egeelőre azonban legnagyobb szükség lenne mélyforgató ekére. Máris 30-40 holdra lenne szerződés, de ha gépet látnának a jánoshalmiak, — egész tavaszon át lenne szántanivaló csak ennek a községnek határában. Gaviik elvtárs elmondja: tavaszra soha nem látott ütemben várható Jánoshalmán a szőlők, gyümölcsösök felújítása, újak telepítése. (De hozzá kell tenni: így is évekbe kerül, míg a sok kipusztult, tönkrement értéket pótolják s míg Jánoshalmáról ismét sokezer vagon gyümölcsbor indul útnak a világ minden tája felé.)

Tavasszal első munka a gyümölcsfák permetyezése. Eddig ez sok gondot, bosszúságot okozott a gazdáknak. Maguk kotyvasztgatták a mészkenyvet — legfőbbjének sem edénye, sem mérőeszköze nem volt az erősség megállapításához. Ezt a gondot most magára vállalja az egyesület.

Máris gondoskodtak tüzelőről és edényről a kénlé főzéshez s a gazda készen kapja meg.

Igéretet kapott az egyesület magányos és motoros permetyezőkre is a növényvédő állomástól és a borotai gépállomástól.

Talán a legnagyobb örömet az váltotta ki a szőlőgazdák között, hogy

az egyesület útján hitelbe is kaphatnak védekezőszert.

Számos gyengébb gazda azért hanyagolta el a permetyéseket, mert a földművesszövetkezettől csak készpénzért vásárolhatott s ha pillanatnyilag nem volt pénze, nem juthatott védekezőszerekhez. Az egyesületnek módjában lesz kölcsönt adni, hiszen a befizetett tagdíjakat tulajdonképpen erre fordítják.

Az egyesület sok segítséget tud és akar is adni az értékesítés megszervezésében.

Mert a Mezőker eddigi működésére bizony nem egy panasz hangzott el Jánoshalmán is. Sokszor indokolatlanul leértékelték a gyümölcsöt, vagy az átadásakor egy kosárka árúval félnapot is kellett várakoznia a termelőnek. A tehetősebb gazdák utóbb már maguk szállították Pestre a gyümölcsöt s személyesen értékesítették. Persze, ez sem volt bosszúságtól mentes megoldás; ha nem talált azonnal gazdát a gyümölcs, ott kellett tárolni, vagy éjszakázni mellette. Az egyesületnek az a terve, hogy tavaszra standot létesít Budapesten a tagok terméneinek árúfűzésére. A gazda átadja a gyümölcsöt a tagok közül választott megbízottaknak s tovább nincs gondja vele.

Karácsonyi levél

Az óra éjfélét üt és valami kellemes érzés lopakodik a szívekbe. Ünnepi vendég érkezett. — A Karácsony jött el.

Méltóságos lénye szóra bírta a szív legparányibb üregeit is. Milliók vágyát hozta el hozzánk; az igazságos embert szeretetet. — A virágaink most a föld mélyén alusszunk. Gólyánk a Nilus partján áll és hazagondol. Berkeinkben csend és béke honol. A családi tűzhelyeinkbe nem jöttél országnál. Régióta vártunk: Szorgos munkával vártunk szerte az országban.

De a munka láza most is ott lüktet minden munkás ereiben, mert nálunk, országunkban már ösdiék óta, a magyar vér munkával keveredett.

Szorgalmas kisgyerekeinknek, kislányainknak felejthetetlen örömet okozál, csillogó fenyőággal. Szeretted lángoló melegébe burkoltad az egykori szegény munkások gyermekeinek hozott ajándékaidat. Most glóriába fonja neved a proletár-emlékezés, mert magáénak vall mindenki, aki dolgozik e hon felvirágzásán, aki békében akarja folytatni a megkezdett munkát.

Országunk falvaiban, városaiban mindenütt, reményben gazdagok, szívből igaz emberek várják téged, hogy a jövőben is a maihoz hasonló békességes napon köszöntés ránk. Hiszen tudod kedves Karácsony, hogy a mi hazánkat és a mi népünket már mennyi kín, mennyi rosszakarat övezte körül gyilkos szörnyekkel. Mi illyen világot óhajtunk, amiben most élünk, ezért feszül izmainkon a bronzszínű bőr, ezért dobban a szívünk, ezért dolgozik az agyunk. Ezért igazultunk meg a szabadság levegőjében.

A mi apánk, anyánk, testvéreink száva, a te erkölcsi lényed tiszta gyümölcse, s e gyümölcs az emberi szívek mélyéről sárgadt, ahonnan ez a szó kiindul, hogy: béke. Mert ez a legszébb és legszentebb szó, ami szívből jön és a szívhez szól. Hiszen amióta ember él a földön, mindig a békesség után vágyódik.

Kedves Karácsony! De mégis vannak, akik nem óhajtják a békességet, akiknek nem kedves a te legszentebb ajándékod, az emberi szeretet, a béke. Ezek az emberek azon igyekeznek, hogy megbolygassák nyugalmat, szép életünket. Lehet, hogy most, a te szent ünnepeden is azon gondolkodnak, miképpen foszthatnak meg az egyszerű embereket a boldogságtól. Azt a világot akarják bemocskolni újra, amelyiket mi már tisztára mostunk.

Amíg ők ezen áskálódnak, addig mi még több erőt gyűjtünk ahhoz, hogy nagyobbat lendítsen a kar, szaporábban csengjen az üllő, szebben szóljon a dal, vidámban pattogjon a tánc és hogy nagyobb legyen a kenyér. Ez ad nekünk istapot ahhoz, hogy erődünk, egészségtünk friss maradjunk és azok is maradjunk, mert életünk ritmusát munkánk táplálja. Honéplő lelkeseidünk a béke virágát, jólétünket szolgálja.

Kérünk téged kedves Karácsony, hogy a jövőben is békés életünk maradjon emlékeképpen látogass el hozzánk. Zöldággaidat tüzdeld ismét derűs életünk békés alkotásaira.

Kedves Karácsony! Mi ennek jegyében tesszük ünnepi hétköznapjainkat, mert munkánkban benne van a szívünk, lelkiünk és az akaratunk.

HERCEGSZÁNTÓI ÚTINAPLÓ

Szürke hétköznap délután, — mondaná a felületes szemlélő, ha most a hercegszántói utcákat járná. Gyermekek játszadoznak a kapuk előtt. Egy asszony siet a házak tövében, talán éppen élesztőt megvásárolni a holnapi kenyérsütéshez. Kocsi bakat főényes nyugalommal, szárral megrakottan.

Ezek az első benyomások pillanatkepei. De mi van mögöttük? Mit rejteget a valóság a magasra vont kerítések mögött a házak udvarain, az apró kis szobácskák mélyén, az iskolában, a kultúrházban, a földművesszövetkezetben, szerte a községben.

Menjünk keressük meg.

Felszabadulás útja 14. Itt lakik Vó András, az Új Élet termelőszövetkezet tagja. Az udvar mélyén egy szalmarakás tövében találunk rá. Almot készít. Tiszta udvar dícséri a gazdát.

— Eppen a napokban fejeztem be az építkezést. Nyári konyhát építettem, a téli konyhán pedig befedtettem a tetőt. Mióta a szövetkezet tagja vagyok, évről-évre több telik az llyesmire. Az elmúlt évben egy szobabútorvettem, tavasszal pedig az idej részeseidből üszöt is szeretnék vásárolni.

Vó András idej részeseid terményben és készpénzben meghaladja a 15 ezer forintot.

— De ebben nincs benne a háztáji föld jövedelme. Mert ott is termett vagy 25 mázsa kukoricám. Azt a két hízót sem számítottam, melyet az idén vágtam. Egy 260 kilósát már levágtam, januárban egy három mázsa is sorra kerül. Egy góbe és öt süldő azért még maradt az álakban.

A földművesszövetkezet nagyarudájában a legnépszerűbb ember a Sándor bácsi. A textil és kötött osztályon mindenképpen őt keresi. Hogyne keresné, mikor mindenkinek egyből eltalálja az ízlését. A kis Turcsányi Józsa most kap egy meleg kötött kapátot és egy meleg nadrágot. Az anyja kötöje

mellől maga is a pult elé settenkedik. Győrfi Simonné inget vásárol az urának.

— Karácsonyi ajándék? — kérdezzük.

— Nem. Karácsonyra finomabb inggel lepem majd meg a férjemet.

A kultúrházban fiatalok próbálják meg a népi táncokat.

NESZTELENÜL! süpped lépéseink alatt a kőrhádó falevelekkel elegyedett homok. A sűrű, tüskés borókacsérjék közül jó megtermett szürkenyárfák koronái nyúlnak az ég felé. Itt-ott »tekintélyesebb«, dúslombozatú, haragoszöld fenyő sötétlik a homokbuckák között. Ilyenkor december végén az erdőben is téli álomra vonul a természet, de amíg a szántóföldön szünetel a munka, az erdőszelvényben csak most kezdődik igazán. — Amint beljebb haladunk a fák össze-vissza hajló ágai között, erdőben szokatlan, de ismerős berregést hallunk, majd érdekes látványra leszünk figyelmesek. Az irtás szélén egy szovjet gyártmányú SZ-30-as lánctalpas Sztalinyec tör utat magának a bozótok, ágak között. Körülötte őt, két overális ember. Kétő közülük éppen drótkötélet kapcsol az egyik fa törzsére, egy fiatal, pirosposztag arcú legényke pedig a kezében lévő zászlocskával jelt ad az indulásra. A Sztalinyec vezetője megfogja a kormánykereket, mire megfeszül a vastag drótkötél — azután egy perc és reesege-repogva, gyökerestül kilépve a földön fekszik a több mint ötven centiméter vastagságú szürkenyár törzse. A következő percben már másik fatörzs derékán feszül a drótkötél.

A KECSKEMÉTI! Erdőgazdaság közel nyolcezer holdra kiterjedő kunadaci erdőszelvényben vagyunk.

— Mióta dolgozik itt ez a gép? — kérdezzük Endrei Illéstől, az erdőszelvény vezetőjétől.

— Mi már két éve géppel termeljük ki a fa egy részét —

bálnak, a délszláv iskola Matija Gubec úttörő csapat tagjai. A gyermekjáték szereplői éppen pihenőt tartanak. A népi ének- és táncsoport van a színpadon. A délszláv DISZfiatalok is gyülekeznek, hogy a kis úttörő pajtások után ők is hozzájáruljanak a próbához. Vendégszereplésre készülnek. Népi ének- és tánczámakkal felke-

resik januárban Baranya megye délszláv és horvát lakta községeit.

Még megtekintjük a megnyitott gazdakört is. A Petőfi utcában találunk rá. Kilencven tagja volt, mikor megnyitott. Azóta már sokan léptek be. Új színfolt a község életében. Udvarán többen kíváncsiságnak, ugyan ho-

vá is építik a kuglipályát. Mások most lépnek ki az épületből. Jól megnézték a helyiséget, mit is kellene rajta csinítani, szépíteni.

Egy szürke hétköznap délután. Tele étellel, vidámsággal. Csak fel kell lebbenteni a fátylat, hogy a téli napfény sugarai beáramozzák. **Bíró.**

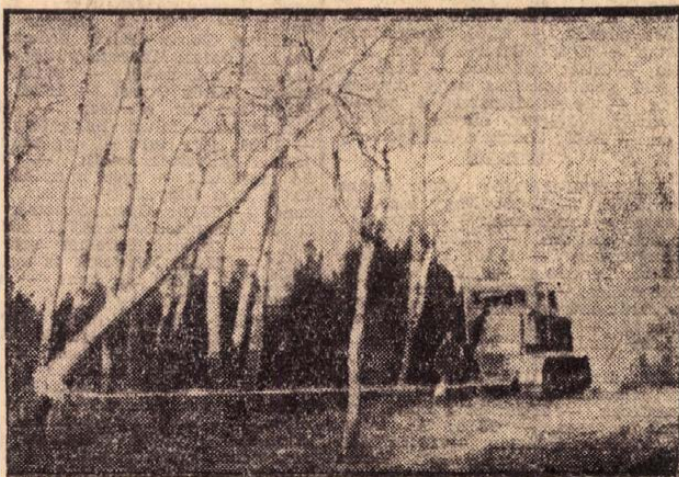
Egy nap az erdőben

— Pár évvel ezelőtt még ez a munka is sok verejtéket kisajtozott a favágókból — mondják a munkások. Most a villanyfűrész 35-40 köbméter fát vág fel egy-egy műszakban, ami 35 ember egy napi munkájának felel meg. A fűrészest és válogatót, összerakást a fa rendeltetésének megfelelően végzik. Mert nemcsak tűzifát termelnek a kunadaci erdőben, hanem komoly mennyiségű ipari és bányafát is. Innen kapja a bányafát egyrészt a Nógrádi Szénmedence, a Szegedi Gőzfűrész, a Kecskeméti Gyufagyár és több faipari ktsz.

A GÉPEK! mellett még sok időszakos munkásnak nyújt kereseti lehetőséget télen az erdei munka. A kunadaci erdőszel-

környékéről több mint száz földműves szerződött le fakitermelésre. Az egyes brigádok és munkacsoportok lelkesen veszik kezükbe egymással a terv teljesítéséért. E nemes verseny eredményeként két héttel korábban leszállították az első negyedére előirányzott tűzifa és iparifa mennyiséget. Jelenleg pedig már a második negyedévi tervfeladatok megvalósításán dolgoznak. És ha már az embereknek tartunk, az eredmények után hadd mondjuk el kívánságunkat is. Szeretnék, ha gumicszimat kapnának az erdei munkához. Ez az óhajuk valóban indokolt, mert a nedves időben átázott bőrlábbeli igen gyorsan tönkremegy a nehéz terepen. A tuskó-gyökerek és ágak könnyen kiszakítják, átfúrják a bakancsot.

ALKONYODIK! már, mikor kifele indulunk az akácokkal, nyárfával és zöldbörökével benőtt homokbuckák közül. Amint kiérünk az erdőből, előre nagy-kiterjedésű, felszántott és simára egyengetett területet pillantunk meg. Az erdőszelvény vezetője lelkesen magyarázza, hogy ez a terület az idén pihent és most a tavaszi telepítésre vár. Az erdőszelvény területén 480 hektárt ültettek be az utóbbi években és az idei öszön tölgy-, akác- és nyárfacsapadékot. A tervezett faültetvény utánpótlás nemcsak a kiirtott erdőrészek helyén folyik, hanem évről-évre újabb területeket ültetnek be az eddig ügyszólván használatlan benokmezőkben. A következő évtizedekben kialakuló erdők bőven ellátják majd a lakosságot és fejlődő iparunkat ipari- és tűzifával.

Dolgozik a Sztalinyec a kunadaci erdőszelvényben.